

تجسمی

دومین سالانه هنر های تجسمی ساتین افتتاح شد

نمایشگاه سالانه هنر های تجسمی ساتین با موضوع «گرش تازه، بیان نو» در موسسه صبا برپاست. به گزارش هنر آنلاین، در این نمایشگاه بیش از ۳۰۰ اثر در پنج رشته نقاشی، مجسمه، چاپ دستی، عکاسی و هنر های جدید در گالری های ملی و خیال شرقی موسسه صبا به نمایش در آمده است. دومین سالانه ساتین با موضوع «گرش تازه، بیان نو» به دنبال رویکردی متفاوت در ارائه مفهوم هنر و فراهم کردن بستری مناسب جهت نمایش، فروش و حمایت از آثار هنرمندان جوان مستعد و خلاق است. پس از اعلام فراخوان دومین سالانه ساتین، در مدت ۶ ماه بیش از ۳۰۰۰ اثر به دبیر خانه سالانه رسید که به لحاظ کمی و کیفی رشد قابل توجهی نسبت به اولین دوره سالانه داشتند. داوری آثار توسط ۱۳ نفر از اساتید هنر در دو مرحله انجام شد و در نهایت حدود ۳۰۰ اثر از ۱۵۰ هنرمند به مرحله نمایش راه یافت. جهت حمایت از هنرمندان، تمامی آثار توسط کارشناسان قیمت گذاری شده و امکان خرید آن ها در نمایشگاه فراهم شده است. دومین سالانه هنر های تجسمی ساتین به صورت غیر رقابتی بر گزاری می شود و هیئت داوران در هر بخش دو نفر ا به عنوان در یافت کننده بورس حمایتی ساتین به مبلغ هفتاد میلیون ریال معرفی می کنند. داوران بخش عکاسی فرهاد فخریان و پر هام تقی اف، بخش نقاشی محمد خلیلی و خسرو خسروی، بخش چاپ دستی مهرداد ختایی، شکوفه فالاح و رضا هدایت، بخش مجسمه سازی نرگس حریریان، روح الله شمس زاده و کامبیز صبری، بخش هنر های جدید هلیا دارابی، رزیتاشرف جهان و شهرام انتخابی هستند. علاقه مندان جهت بازدید از آثار برگزیده دومین سالانه ساتین می توانند تا ۳۰ مهر ماه به فرهنگستان هنر مراجعه نمایند.

گردشگری

سریلانکا و تونس خواستار از سرگیری روابط گردشگری با ایران شدند

تونس و سریلانکا برای از سرگیری روابط گردشگری با ایران اعلام آمادگی کردند. رفیعی، رئیس هیأت مدیره انجمن صنفی دفاتر خدمات مسافرت هوایی و جهانگردی ایران در سفر اخیر سفیر انرژی سریلانکا به ایران با و دیدار داشت و در این باره به ایسنا گفت: رابطه گردشگری ایران با سریلانکا کاملاً یک طرفه است، سریلانکا بیشتر مقصد گردشگران ایرانی است و ما از این کشور توریست نداریم، چون در سلیقه و هدف سفر آن ها نبوده ایم، اما در دیدار با وزیر انرژی سریلانکا که به نمایندگی از دولت این کشور به ایران سفر کرده بود، درخواست کردیم روابط دوسویه ای بین دو کشور برقرار شود که قرار شد در دیدار با بخش گردشگری سریلانکا این برنامه را جدی تر پیگیری کنیم.

حرم ت الله رفیعی همچنین به دیدار با سفیر جدید تونس در ایران اشاره کرد و گفت: پیشنهاد طراحی بسته سفر بین ایران، تونس و یک کشور دیگر مطرح شد تا بین مسیر یک طرفه و نقطه به سمت تونس نباشد. درباره برقراری پرواز مستقیم بین ایران و تونس نیز صحبت هایی شد و سفیر تونس نیز اعلام کرد که با یکی از کشورهای که بیشترین توریست را در تونس دارد، یعنی ایتالیا یا فرانسه مذاکره خواهد کرد تا یکجک مشترکی تعریف شود و توریست های کشور سوم پس از این که تونس را دیدند، برای چند روزی به ایران سفر کنند.

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷

نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه نرسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲

نشانی سایت: toseeirani.ir

ایمیل: toseirani@gmail.com

اینستاگرام: @tosee.irani

دوران شود. اما امروز وضعیت این مجموعه فرهنگی مثل گذشته نیست و میزان تولیدات آن در حوزه کودک و نوجوان به حداقل رسیده است.

آویژه توضیح می دهد: سطح تولید آثار نمایشی کودک کاهش یافته است. به گفته مدیران کانون، کاهش بودجه و سرمایه سبب شده است تا تعداد آثار تولیدی نسبت به گذشته کمتر شود. البته با تمام این تفاسیر، کانون همچنان به فعالیت خود ادامه می دهد و آثاری می سازد که در جشنواره های مختلف شرکت می کنند اما فرصت برای اکران ندارند. تا زمانی که فرصت اکران عمومی مهیا نشود، مردم تصور خواهند کرد که هیچ اثر موفقی ساخته نشده است.

در تمام این سال ها یک نهاد دولتی دیگر نیز در عرصه فیلم کودک فعال بوده است. بنیاد سینمای فارابی در سال ۶۲ تاسیس شد و پس از مدتی، بخش کودک و نوجوان خود را تاسیس کرد. این بنیاد سینمایی در سال های ۶۲ تا ۷۴ به موفقیت هایی دست یافت اما از نیمه دهه ۷۰ به بعد نتوانست به موفقیت گذشته خود دست یابد و در بسیاری از پروژه ها شکست خورد. بسیاری از منتقدان باور دارند، اگر چه سرمایه کافی در اختیار این بنیاد قرار می گیرد اما برنامه ریزی درستی برای صرف این بودجه وجود ندارد.

به گفته آویژه، سرمایه در دست نهادهای دولتی است و این سرمایه می تواند به بهترین شکل هزینه شود. بنیاد فارابی اغلب هزینه های هنگفتی برای سینمای کودک هزینه کرده اما برنامه ریزی های درستی نداشته است. هنگامی که در آستانه جشنواره های فیلم کودک قرار می گیریم، مدیران این مجموعه با کارگردانان مورد نظر خود ارتباط برقرار می کنند و آن ها را به ساخت فیلم ترغیب می کنند. طبیعی است که وقتی میان برگزاری جشنواره و درخواست برای ساخت فیلم، بازه زمانی کوتاهی باشد؛ اثری بی کیفیت ساخته خواهد شد.

این کارگردان ادامه می دهد: ارگان های دولتی، طرح و برنامه درستی برای تولید آثار نمایشی ندارند و به همین دلیل همواره به در بسته می خورند. در این شرایط، این موسسات قید ساخت اثر را می زنند؛ به عبارت دیگر، صورت مساله را به طور کلی پاک می کنند. اگر این موسسات خواهان تولید فیلم کودک هستند، با برنامه ریزی می توانند زمینه تولید تعداد آثار قابل قبول را فراهم کنند.

به سالن های سینما بکشاند. اما دبری نباید که این جریان هم آقول یافت و همه چیز به حالت کم فروغ خود باز گشت.

به نظر می رسد، پس از تجربه موفق اما کوتاه سال های نخست دهه ۹۰ تهیه کنندگان تغییر رویه دادند، آن ها ترجیح می دهند تا آثار کمتری بسازند یا محصولات خود را کمتر در اکران عمومی عرضه کنند. آویژه در ارتباط با این موضوع می گوید: آقای بیضایی و بسیاری دیگر درباره کودک فیلم می ساختند، همگی دغدغه مسائل فرهنگی را داشتند اما بنا به هر دلیلی از فرصت فیلمسازی در حال حاضر محروم هستند. شاید بتوان گفت، حمایت نشدن یکی از دلایلی است که این فیلمسازان را از ساخت فیلم برای کودک دور کرده است. همچنین تهیه کنندگان راغب به تولید آثاری از این دست نیستند.

به گفته ایسن کارگردان؛ آثاری که برای کودکان ساخته می شوند، وضعیت بهتری دارند. تعداد این آثار در بخش نمایش خانگی افزایش یافته اما تعداد آثار محدودی برای پرده سینماها ساخته شده است. برخی فیلم ها ساخته اما برای مخاطبان عرضه نشده اند.

تولید و عرضه هر کدام بخشی از یک اثر نمایشی را تشکیل می دهند. وقتی یک محصول خوب تولید می شود باید برای مخاطبان هم عرضه شود. یک اثر نمایشی به سختی تولید می شود اما بنا به دلایل مختلف فرصت دیده شدن را از دست می دهد، چنین پروژه ای، شکست خورده قلمداد می شود.

پول دارند، اما بی برنامه هستند

پس از انقلاب و تغییر نگرش های کلی به ساحت فرهنگ و هنر، جریان فیلمسازی در سینمای کودک برای مدتی مسکوت ماند. بسیاری از مراکز فرهنگی به دلیل تغییر نگرش ها تعطیل شدند اما کانون توانست به حیات خود ادامه دهد گرچه جنس دغدغه ها و ایدئولوژی آن نسبت به دوران پیش از انقلاب تغییر کرد. کمال خرازی، اولین مدیر کانون بود که روزگار کم فروغی داشت. پس از خرازی، علیرضا زرین بری مدیریت این مجموعه انتخاب شد. سینما یکی از مواردی بود که مورد توجه این مدیر فرهنگی قرار گرفت. بازگشت فیلمسازی که در دهه ۴۰ فیلمسازی می کردند توانست موجب جریان سازی سینمای کودک در آن

یکی از معضلات سینمای کودک از نیمه دهه ۷۰ به این طرف این است که معمولاً فیلم های منتسب به این جریان، فیلم کودک نبودند فیلم هایی که روحیات کودکان را در نظر نمی گرفتند و حتی موجب آزار و اذیت آن ها می شدند

ساده ای داشتند. بازیگران آن اغلب ناباز یگر بودند و در لوکیشن های واقعی فیلمبرداری می شدند. این آثار بیشتر زندگی کودکان فقیر و محروم شهری و روستایی، حسرت ها و ناکامی های آن ها را در کانون توجه خود قرار می دادند.

تهیه کنندگان تمایلی برای اکران یا ساخت ندارند

بحث اکران آثار سینمای کودک نیز یکی از مهمترین مباحث در حوزه اکران سینمای ایران به شمار می رود. آثار تولیدی در سینمای کودک و نوجوان محدود است، اما همین آثار محدود تنها در جشنواره ها اکران می شوند و کمتر در اکران عمومی به نمایش گذاشته می شوند. البته اتفاقات خوشایندی که در ۳ سال نخست دهه ۹۰ رخ داد، شعله های امید را در دل فیلمسازان روشن کرد که از بازگشت روزهای پر رونق گذشته نوید می داد. در این دوره؛ ایرج طهماسب و مر ضیه برومند که در ساخت آثار کودک سابقه داشتند، دست به ساخت آثاری جدید زدند. آن ها توانستند تعداد زیادی از مخاطبان را

در ارتباط با فیلم های سینمای کودک می گوید: اگر بخواهیم درباره سینمای کودک صحبت کنیم باید تقسیم بندی «فیلم کودک» و «فیلم برای کودک» را مدنظر داشته باشیم. برای هر کدام در دهه ۶۰ آثاری ساخته شده، به طور مثال «باشو غریبه کوچک» محصول کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به کارگردانی بهرام بیضایی است که درباره کودکان ساخته می شود. فیلم هایی مثل «شهر موش ها» نیز برای کودکان ساخته می شود.

در میان نهادهای تولید کننده فیلم کودکان، آثار تولیدی مرکز سینمایی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان که در سال ۱۳۴۸ توسط فیروز شیرانلو تاسیس شد؛ با فیلم های جریان سینمای ایران در آن برهه متفاوت بود. فیلمسازیانی مثل مرحوم عباس کیارستمی، بهرام بیضایی، امیر نادری همگی از این مرکز سربر آورده اند. آثار نمایشی این فیلمسازان برای کودکان با درباره آنان بود. کانون، سنتی سینمایی را بنا گذاشت که تأثیری مثبت برای سینمای بزرگسال به ارمغان آورد؛ یعنی فیلمسازیانی که در این مرکز پرورش یافته بودند، به ساخت آثاری برای بزرگسالان روی آوردند، روش فیلمسازی این کارگردانان نیز بعد از دهه ها برای فیلمسازان هنوز یک الگو قلمداد می شود. امروز اگر چه آثاری از این سنت در سینمای بزرگسال دیده می شود، اما هیچ رد پایی از آن در بخش کودک باقی نمانده است!

می توان گفت که؛ آثار نمایشی کانون، داستان های واقع گرایانه و

علی خسرو جردی

به نظر می رسد سینمای کودک و نوجوان در ایران متولیان بسیاری دارد اما روزگار نه چندان مساعد آن گواه از این موضوع می دهد که مسئولان فرهنگی تنها در ظاهر به شکوفایی و رشد این سینما اهمیت می دهند. همچنین جای خالی آثار تولیدی محدود این سینما روی پرده نقره ای به شدت احساس می شود. نباید فراموش کرد که سینمای کودک در دهه ۶۰ تا اواسط دهه ۷۰ جزو مهم ترین و پر مخاطب ترین فیلم های سینمای ایران بودند. آثاری که مخاطبان متعددی را به سالن های سینما می کشاندند و حتی عنوان پرفروش ترین فیلم سال را از آن خود می کردند.

بسیاری از منتقدان سینمای ایران باور دارند، وجود دو نهاد فرهنگی فعال یعنی «کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان» و «بنیاد سینمایی فارابی» در آن سال ها عاملی بودند تا این سینما روزهای طلایی خود را سپری کند اما پرسش این است که؛ این نهادها در این روزها به حیات خود ادامه می دهند اما چرا و چه مسائلی سبب شده تجربه موفق گذشته به دست فراموشی سپرده شود و سینمای کودک به بیراهه کشیده شود.

جریانی که به فراموشی سپرده شد

آثار تولیدی درباره سینمای کودک را می توان به دو دسته «فیلم کودک» و «فیلم درباره کودک» تقسیم کرد. ناصر آویژه، کارگردان تئاتر کودک،

تئاتر

عزت الله مهر آوران در گذشت؛

در سوگ معلم تئاتر نسلی در خوزستان

درجه ۱ هنر از وزارت ارشاد بود. او از اولین مدرسان تئاتر در شهرستان های خوزستان به حساب می آمد که نسل مهمی از هنرمندان تئاتر را پرورش داده بود. مهر آوران در گفتگوی درباره نمایشنامه نویس شدن خود گفته بود «شروع به نوشتن کردم و اندیشه های مختلفی را که در ذهن داشتم به روی کاغذ آوردم و از همین دوره سنی تمرین نمایشنامه نویسی من آغاز شد.» وی در سال ۱۳۵۰ نمایش «حجله بید» روی صحنه حرفه ای تئاتر رفت تا اینکه سال ۱۳۵۳ در فیلم «سایه به سایه» سینما را تجربه کرد.

سال ۱۳۶۱ بعد از انقلاب اسلامی با فیلم «فیدوس» به عنوان کارگردان و بازیگر به عرصه هنر بازگشت و سال

عزت الله مهر آوران، بازیگر و نمایشنامه نویس پیشکسوت کشورمان، بر اثر ابتلاء به کرونا پس از چند هفته مقاومت در برابر بیماری، در بیمارستان در گذشت. این فوت در حالی رخ می دهد که مهر آوران هر دو دز واکسن ضد کرونای خود را دریافت کرده بود.

نیکنام حسینی پور، مدیرعامل موسسه هنرمندان پیشکسوت با اعلام این خبر نوشت: «عزت هنرمندان و کسی که مهری می ورزید به همه متأسفانه جمعه شب در بیمارستان آتیه به سرای دیگر رفت.

عزت الله مهر آوران متولد ۱۸ اردیبهشت ۱۳۲۸ در مسجد سلیمان، بازیگر کارگردان و فارغ التحصیل لیسانس رشته تئاتر از دانشگاه خوزستان و دارنده نشان